

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Andrey Grycové a Mgr. Patricie Adamičkové ve věci

žalobců: a) **E. V.**, narozená dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupená zákonným zástupcem J. R.
bytem xxx xxx, xxx xxx

b) **V. E.**, narozený xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx xxx
zastoupen zákonným zástupcem N. E.
bytem xxx xxx, xxx xxx xxx

oba zastoupení advokátem JUDr. Robertem Jehnem
sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Smartwings, a.s.**, IČO 25663135
sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Rufferem
sídlem Husovo náměstí 1702, 253 01 Hostivice

o zaplacení 500 EUR s příslušenstvím, k odvolání žalobců proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 17. února 2023, č. j. 27 C 155/2021-65,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že žalované **se** právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 1 815 Kč k rukám právního zástupce žalobců do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným usnesením soud I. stupně rozhodl, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 12. 2022, č. j. 27 C 155/2021-56, vydané asistentem soudce Mgr. Markem Mašitou se ve výroku II mění tak, že žalobci jsou povinni zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku ve výši 5 940 Kč, a to do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám právního zástupce žalované.
2. Soud I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 12. 2022, č. j. 27 C 155/2021-56, vydaným asistentem soudce, bylo ve výroku II rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Proti výroku II citovaného usnesení podala žalovaná včasné odvolání s tím, že nesouhlasila s aplikací § 150 o. s. ř., neboť náklady řízení měly být přiznány žalované dle § 146 odst. 2 o. s. ř., jelikož žalobci zpětvzetím žaloby zavinili, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.

řízení muselo být zastaveno. O důvodech zpoždění letu byli žalobci informováni již před podáním žaloby. Soud I. stupně v souladu s § 9 odst. 1 zák. č. 121/2008 Sb. přezkoumal k odvolání žalované shora citované usnesení, odvolání žalované shledal důvodné, když o nákladech řízení je třeba rozhodnout dle § 146 odst. 2 o. s. ř. Soud I. stupně tak přiznal žalované náhradu nákladů řízení, jež se sestávají z nákladů nezastoupeného účastníka řízení za 1 úkon (odvolání ze dne 7. 2. 2022) ve výši 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř. a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., dále z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“) sestávající se z částky 1 580 Kč za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření ze dne 21. 9. 2022, odvolání ze dne 6. 12. 2022) včetně 3 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč. Celkové náklady řízení tak činí přiznaných 5 940 Kč.

3. Proti v záhlaví uvedenému usnesení podali žalobci včasné a přípustné odvolání z důvodu nesprávného právního posouzení dle § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř. Dle žalobců je třeba ust. § 150 o. s. ř. aplikovat i v případech, kdy letecký dopravce zamítavý postoj k uplatněnému nároku v předsoudním stadiu sporu konkretizuje, ale liberační důvod neprokáže. Spotřebitelé totiž nemají jinou možnost, jak ověřit, zda je tvrzení letecké společnosti ohledně mimořádné okolnosti pravdivé. Je notorií, že letecké společnosti zcela běžně uvádí v odpovědi spotřebitelům skutečnosti nepravdivé a spoléhají na to, že se většina cestujících s odpovědí spokojí a na soud se neobráť. V návrhu na změnu Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 je dokonce tato praxe leteckých dopravců zohledněna a má jí být zamezeno tak, že pokud dopravce na výzvu cestujícího liberační důvod ve stanovené lhůtě neprokáže, má cestující automaticky nárok na kompenzaci, i pokud by nepravdivost letu byla způsobena mimořádnou okolností. Navíc v dané věci se dopravce v řízení o nároku spolucestujících žalobců nebránil a kompenzaci jim uhradil. Žalobci navrhli změnu napadeného usnesení tak, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 12. 2022, č. j. 27 C 155/2021-56, vydané asistentem soudce, se potvrzuje.
4. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
5. Odvolací soud podle § 212 a § 212a odst. 6 o. s. ř. přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které předcházelo jeho vydání v mezích odvolání (§ 206 odst. 3 o. s. ř.), a aniž bylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.
6. Dle § 150 o. s. ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti nepřiznat.
7. Odvolací soud dospěl k závěru, že odvolací námitka žalobců týkající se nesprávného právního posouzení je důvodná. V daném případě je zřejmé, že žalobci zpětvzetím žaloby zavinili, že řízení bylo zastaveno, ale soud I. stupně pochybil, pokud se v daném případě nezabýval existencí důvodů zvláštního zřetele hodných a aplikací ust. § 150 o. s. ř. Otázkou důvodů zvláštního zřetele hodných se Nejvyšší soud ČR zabýval v rozhodnutí ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 33 Cdo 1529/2017: *„Za důvody zvláštního zřetele hodné se považují takové okolnosti, pro které by se jevílo v konkrétním případě nespravedlivým ukládat náhradu nákladů řízení tomu účastníku, který ve věci úspěch neměl, a zároveň by bylo možno spravedlivě požadovat na úspěšném účastníku, aby náklady vynaložené v souvislosti s řízením nesl ze svého (zvažováno může být i jen částečné nepřiznání těchto nákladů). Při zkoumání, zda tu jsou důvody hodné zvláštního zřetele, soud přiblíží v první řadě k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům všech účastníků řízení; je třeba přitom vzít na zřetel nejen poměry toho, kdo by měl bradit náklady řízení, ale je nutno také uvážit, jak by se takové rozhodnutí dotýkalo zejména majetkových poměrů oprávněného účastníka. Významné z hlediska aplikace § 150 o. s. ř. jsou rovněž okolnosti, které vedly k soudnímu uplatnění nároku, postoj účastníků v průběhu řízení a další. Musí jít o takové okolnosti, které mají skutečný vliv na spravedlivost rozhodnutí o náhradě nákladů řízení. Porovnání dopadu uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení do majetkových sfér účastníků může mít z hlediska*

aplikace § 150 o. s. ř. vliv pouze tehdy, přistupují-li ke skutečnosti, že by jejich přiznání přivodilo jednomu účastníku větší újmu, než účastníku druhému, okolnosti další.“

8. Odvolací soud v daném případě považuje za zásadní skutečnosti, které vedly k soudnímu uplatnění nároku a okolnosti týkající se průběhu daného sporu. V daném případě se každý z žalobců domáhal zaplacení částky 250 EUR s příslušenstvím z titulu zpožděného letu dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004. Ačkoli žalobci před zahájením řízení vyzvali žalovanou k úhradě žalobní částky, žalovaná sice nárok žalobců odmítla s odůvodněním, že příčinou zpoždění letu byla mimořádná okolnost (srážka s ptákem), ale tuto skutečnost žalobcům žádným způsobem nedoložila. Žalobci však nejsou před zahájením řízení schopni sami ověřit pravdivost tvrzení žalované. Za této situace, kdy navíc žalobci vystupují v daném vztahu jako spotřebitelé, tj. slabší strana, lze na žalovanou spravedlivě požadovat, aby jakožto podnikatel žalobcům k jejich výzvě nejen sdělila, ale i prokázala tvrzený důvod zpoždění daného letu. V opačném případě by totiž letecké společnosti fakticky těžily z toho, že spotřebitel nemůže tvrzený důvod zpoždění letu nijak ověřit a mohly by tak jednoduše uvádět nepravdivé informace o důvodech zpoždění letů a spoléhat na to, že se spotřebitel nebude svého práva u soudu domáhat. V daném případě je rovněž podstatné, že žalobci vzali žalobu bezprostředně zpět poté, co žalovaná v řízení tvrzený důvod zpoždění letu doložila. Pokud by tak žalovaná učinila ještě před zahájením řízení, je evidentní, že žalobci by žalobu proti žalované vůbec nepodali a náklady řízení by nevznikly. Konečně v daném případě jsou žalobci nezletilé děti ve věku 5 a 10 let, tedy osoby, jež jsou svou výživou odkázány na rodiče, tedy jejich majetková situace je diametrálně odlišná od žalované letecké společnosti. Je tedy zřejmé, že rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení žalované se podstatným způsobem negativně nedotkne její majetkové situace. S ohledem na shora uvedené tak odvolací soud postupem dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. *per analogiam*, napadené usnesení změnil tak, že žalované náhradu nákladů řízení nepřiznal.
9. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vychází z § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalobci byli v odvolacím řízení úspěšní a mají tedy právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Náklady žalobců se v odvolacím řízení sestávají z odměny advokáta dle § 6, 7 bod 4 a. t. za jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 2 písm. c) a. t. (odvolání ze dne 1. 3. 2023) ve výši 750 Kč ve vztahu ke každému z žalobců, dále snížené v souladu s § 12 odst. 4 a. t. o 20%, z paušální náhrady hotových výdajů za 1 úkon ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 1, 4 a. t. a z 21% DPH ve výši 315 Kč, tj. celkem 1 815 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám právního zástupce žalobců (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 30. března 2023

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.